

[Arnth Jensen.]

beder har nok at gøre, ikke alene med den aandelige Side af Gerningen, men ogsaa med det embedsmæssige Kontorarbejde, f. Eks. Føringen af Kirkebøgerne.

Derfor tror jeg, man skal være noget varsom med at tale om, at Embederne er for smaa, og i alle Tilfælde bør det ikke berettigede til en administrativ Ordning, der skader Folkekirken Liv.

Naar den højtærede Minister bebrejdede sin Forgænger, at han havde besat en Del af de Embeder, som den højtærede Minister vilde lægge sammen, kan jeg selvsagt ikke følge ham i dette. Men jeg kunde have Lyst til at spørge Ministeren, hvilke Bevæggrunde der var for ham til at lade en stor Del Embeder staa ledige i Aarevis med Sammenlægning for Øje, medens han opslog og besatte sit eget Embede, Sædder, uden at afvente Kommissionens Indstilling. Dette Embede er nemlig et I-Sogns Pastorat med en Hovedkirke og en Filialkirke. I Sognet er 1 085 Mennesker, og dets Størrelse er 1 932 ha. Dette Sogn har altsaa knap 400 Mennesker flere end Lundforlund-Gerlev og er knap 300 ha større.

Det er muligt, at den højtærede Kirkeminister finder, at der mellem disse to Embeder er saa stor en Forskel, at det berettiger til at besætte det ene, men ikke det andet, men jeg vil da pege paa de Oplysninger, den højtærede Kirkeminister selv gav forleden om Embeder, som han bebrejdede sin Forgænger, at han havde besat. Lad mig f. Eks. tage Veterslev-Hømb med 981 Mennesker eller Langaa-Øksendrup med 1 037. I Forhold til disse kan jeg ikke indse, hvorfor Sædder skulde besættes. Ja, der er jo en nærliggende Forklaring, som i nogen Maade kan støtte sig til det gamle Ord om, at de, der har en vis Mand til Morbror, kan sagtens. Men indtil jeg har hørt den højtærede Ministers Bevæggrund, vil jeg dog vægre mig ved at tro, at dette skulde være Grunden.

Imidlertid har vi jo nu den højtærede Kirkeministers Ord for, at Lundforlund-Gerlev ikke bliver genoprettet i hans Ministertid, og jeg ser derfor nu ikke anden Udvej for Menighederne end at prøve deres Sag ved Domstolene. Ganske vist er dette mig imod, men som Forholdene nu ligger,

vil jeg af al Evne arbejde hen til, at det nu ved Domstolene afgøres, om disse Sammenlægninger er lovlige. Maaske naar vi intet Resultat, men da den højtærede Kirkeminister stadig fastholder sine Sammenlægningsplaner og ikke vil gaa til Rigsdagen med en Ordning, men hylder salig Kong Frederik den Sjettes Ord: Vi alene vide, hvad der tjener til Folkets Gavn — og stadig vil pleje sit: Jeg har Magten, og jeg skal vide at bruge den —, mener jeg, at det for Folkekirken i dens Helhed er af Betyning, om Spørgsmaalet føres frem for Domstolene.

Men der er et andet Moment, som gør sig gældende efter Kirkeministerens Tale forleden Aften. Ærede Medlemmer vil erindre, at det ærede Medlem Hr. Steen i sin Tale vel gav Tilslutning til Sammenlægningsplanerne, men kun paa Betingelse af, at Rigsdagen traf en Ordning af dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem udtalte sig ifølge Rigsdagstidenden Sp. 393 — med Formandens Tilladelse et ganske kort Citat — saaledes:

„Den Tanke, den højtærede Kirkeminister er inde paa, er rigtig og forsvarelig, og jeg er rede til at medvirke til dens Gennemførelse, men kun paa een bestemt Betingelse, nemlig den, at der tilvejebringes en lovlig Ordning paa dette Omraade, som ikke er gældende for den nuværende Kirkeminister alene.“

Og for yderligere at understrege det siger det ærede Medlem Sp. 394:

„Jeg henstiller derfor til den højtærede Kirkeminister og gør det til en Betingelse for min Medvirking til Fremme af denne Tanke, hvis Rigtighed jeg anerkender, at han søger at finde en Ordning, der betyder, at det Spørgsmaal finder sin Afgørelse i den danske Rigsdag, og at den Afgørelse, som Rigsdagen træffer, bliver fulgt af skiftende Kirkeministre, indtil Rigsdagen træffer en anden Ordning.“

Efter den højtærede Kirkeministers Svartale forleden Aften er der lukket for den Dør, idet Kirkeministeren udtalte — Sp. 849 —:

„Jeg tror derfor, at man ikke behøver nogen Lov om Sammenlægning af Præsteembeder.“

Nu er da Spørgsmaalet: Hvad siger